

Reisverslag

Yayouk Eva Willems

VU University Amsterdam / The Pennsylvania State University

23 mei 2015

Research project Clinical and Developmental Psychopathology

Supervisor: Prof. Dr. M. Bartels

Second Supervisor: Prof. Dr. C. Finkenauer

Supervisor U.S.A.: Prof. Dr. J. M. Neiderhiser

Fonds: A.S.C. Academy

Het is altijd mijn grote droom geweest om in de Verenigde Staten te studeren. Als kind groeide ik op met Amerikaanse cartoons en films, en zo raakte ik van jongs af aan geïntrigeerd door de Amerikaanse cultuur en het Amerikaanse 'college life'. Tijdens mijn master studie aan de VU kreeg ik de kans aangeboden om 5 maanden stage te lopen aan the Pennsylvania State University. Ik wist gelijk: dit is een kans die ik met beide handen aan moet grijpen.

Mijn tijd in Amerika was een te gek avontuur. Een avontuur wat niet tot stand had kunnen komen zonder de gulle bijdrage van de A.S.C. Academy. Deze bijdrage heeft ervoor gezorgd dat mijn wens om ooit in Amerika te studeren een '*dream come true*' werd. In dit verslag beschrijf ik 1) waarom ik naar the Pennsylvania State University ging 2) hoe ik mezelf ben tegengekomen in deze periode en 3) waarom het zo'n belangrijke toevoeging is geweest voor mijn carrière.

Van Amsterdam naar State College

In september 2014 werd ik gevraagd door professor dr. Catrin Finkenauer en prof dr. Meike Bartels om met hen samen te werken aan een PhD voorstel. Ik kenden ze beide door mijn onderzoeksmaster psychologie aan de VU, waar we erachter kwamen dat we alle drie geïnteresseerd zijn in onderzoek naar interventies om kindermishandeling tegen te gaan. Ons PhD onderzoek zou ingaan op omgevings- en genetische invloeden op kinderontwikkeling. Dit was iets waar ik nog niet eerder mee bezig was geweest en waar ik graag meer over wilde leren voordat ik met mijn PhD zou beginnen. Daarom bood Meike Bartels mij de mogelijkheid aan om 5 maanden lang stage te lopen bij haar collega Jenae Neiderhiser op The Pennsylvania State University (PSU).

Ik wist voordat ik naar Amerika ging vrij weinig van PSU maar naar flink Googlen kwam ik erachter dat het 1) is opgericht in 1855 2) ruim 80.000 studenten heeft 3) ook wel een 'public Ivy' wordt genoemd aangezien de kwaliteit vergeleken kan worden met dat van IVY league universiteiten. Ook kwam ik erachter dat de hoofdcampus in het midden van Pennsylvania ligt, in een klein dorpje genaamd State College, waar het in de winter -20 graden Celsius kan worden. Dus met een tas vol met warme kleren vertrok ik van Amsterdam naar State College, klaar voor een nieuw avontuur.

Na een lange reis via Washington DC werd ik opgehaald door mijn nieuwe huisgenoten: drie PhD Studenten Psychologie. Ik had het huis online gevonden en kon vijf maanden bij ze wonen in groot huis in een echte Amerikaanse suburb (met een grote tuin, open haard, kookeiland, grote badkamers en een hond!).

Een week na aankomst maakte ik kennis met Professor dr. Jenae Neiderhiser. We hebben toen gelijk een planning gemaakt: elke dinsdag zou ik mee doen aan de afdelingsvergadering, elke woensdag kon ik mee gaan naar de lezingen van de afdeling psychologie, en elke donderdag en vrijdag zou ik deel nemen aan haar vakken. Ondertussen zou ik ook aan mijn eigen onderzoek werken.

Zo gezegd zo gedaan. De afgelopen 5 maanden heb ik elke week vergaderd, elke woensdag was ik aanwezig bij erg inspirerende seminars over 'cutting edge' onderzoek in de psychologie, en elke donderdag en vrijdag heb ik vakken gevolgd bij Jenae Neiderhiser. Voor mijn eigen onderzoek ben ik me gaan richten op de ontwikkeling van zelfcontrole in risicovolle gezinnen. Ik heb dit gekozen aangezien zelfcontrole wordt gezien als een schakel die specifiek wordt aangetast door familiegeweld, waardoor kinderen probleem gedrag laten zien in de thuissituatie maar ook impulsief gedrag op school en in vriendschappen. Ik kon dit goed onderzoeken op PSU aangezien ze een veel data hebben van kinderen die geadopteerd zijn. Met deze informatie kan je bekijken hoe zelfcontrole zich ontwikkelt, en in hoeverre genetische en omgevingsfactoren hier aan bijdragen.

Het was heel boeiend om bij vergaderingen te zijn, om mee te mogen doen aan al de lessen en eigen onderzoek te doen. Dit vond allemaal plaats binnen de afdeling psychologie met een focus op gedragsgenetica. Terwijl dit erg interessant was, merkte ik dat het in het begin erg lastig was om me comfortabel te voelen in dit nieuwe vakgebied. Zelf ben ik opgeleid in klinische psychologie, en op PSU moest ik leren werken met nieuwe informatie en nieuwe analyses. Ik ben me zelf daarom ook meerdere malen tegen gekomen. In de volgende paragraaf ga ik daar nader op in.

Persoonlijke leermomenten

Op de VU volgde ik vakken in klinische psychologie, maar op PSU kwam ik op de afdeling gedragsgenetica terecht. Erg interessant natuurlijk, maar ook een vakgebied waar ik nog er weinig van af wist. Ik ging ervanuit dat dit geen probleem zou zijn, en dat ik snel mijn weg zou kunnen vinden in dit relatief nieuw vakgebied. Maar bij een ander vakgebied hoort andere literatuur, andere onderzoeksvragen en een ander jargon. Dit maakte me in het begin van mijn stage onzeker. Maar gelukkig had ik ontzettend lieve collega's die me heel veel hebben geleerd en zo voelde ik me steeds meer op me gemak binnen het voor mij nieuwe vakgebied.

Ook moest ik in het begin erg wennen om in Amerika te wonen. Alles was zo groot, de supermarkten zo ver weg, en het was vermoeiender dan ik dacht om constant Engels te spreken. Maar ik leerde al snel hele aardige Amerikanen kennen, die uiteindelijk erg goede vrienden zijn geworden. Dit heeft me erg geholpen met het verbeteren van mijn Engels. Hierdoor heb ik bijvoorbeeld beter geleerd wat Engelse gezegdes zijn en wanneer je ze toepast, maar ook hebben ze me een goede inkijk gegeven in de Amerikaanse cultuur. Zo ben ik meerdere malen uitgenodigd bij familie van mijn vrienden: ik heb Pasen gevierd in Pittsburgh, ben mee geweest naar een verjaardag in Boston en ik ben mee gegaan naar een bruiloft in Washington DC.

Kortom: het begin van mijn stage was lastiger dan ik dacht maar uiteindelijk is het een goede ervaring geweest in het aangaan van nieuwe uitdagingen en verwerven van meer zelfstandigheid. Mede door de hulp van mijn lieve collega's en vrienden heb ik ontzettend veel geleerd over onderzoek doen, de Amerikaanse cultuur en over mezelf.

Mijn tijd in Amerika heeft niet alleen een belangrijke persoonlijke bijdrage geleverd, maar is ook onmisbaar geweest voor mijn carrière. Ik heb 5 maanden lang mezelf kunnen verdiepen in de gedragsgenetica, lezingen bijgewoond van bekende onderzoekers, en ook heb ik mijn Engelse vaardigheden kunnen verbeteren. Als kers op de taart mocht ik eind juni mee naar de Behavioural Genetics Association (BGA) conferentie in San Diego. Hier heb ik drie dagen lang lezingen gevolgd en mensen uit het vakgebied ontmoet. Ook heb ik hier mijn eigen scriptie onderzoek gepresenteerd in de vorm van een poster.

Terwijl ik in Amerika was, zijn mijn twee professoren (Catrin & Meike) en ik doorgeshaald met het schrijven van een PhD voorstel. We deden mee met het NWO 'Onderzoekstalent', een financieringsprogramma met vrije competitie voor hoogwaardig promotie onderzoek voor getalenteerde, aankomende onderzoekers die een aantoonbare ambitie hebben een carrière als wetenschapper op te bouwen. Deze beurs biedt de gelegenheid de ambitie te verwezenlijken van studenten binnen de maatschappij- en gedragswetenschappen om promotie onderzoek te doen.

In Maart hoorden we dat we door waren naar de laatste ronde. Dit betekende dat ik de kans kreeg ons voorstel te pitchen voor een jury van 8 professoren. Ze stelde veel moeilijke vragen, maar mijn stage in Amerika maakte duidelijk veel indruk op ze. Ik kon hiermee duidelijk laten zien hoe mijn werk met Jenae Neiderhiser van onschatbare waarde is voor mijn academische carrière. Eind juni kregen we te horen dat we de beurs hebben gekregen¹! Dit is geweldig nieuws, en erg bijzonder aangezien er elk jaar maar een paar onderzoeksgroepen deze beurs krijgen. Bovendien kwam uit de feedback duidelijk naar voren dat mijn tijd op PSU een doorslaggevende factor is geweest. Ik kijk er erg naar uit om in September te beginnen met mijn PhD aan de VU.

¹ <http://www.psy.vu.nl/nl/nieuws-agenda/nieuws-archief/2015/150702-masterstudent-yayouk-willems-krijgt-nwo-beurs-voor-onderzoekstalent.asp>

Tot slot

Een jaar geleden was het nog onduidelijk of ik een tijdje in het buitenland zou kunnen studeren. Nu, een jaar later, kijk ik terug op mijn geweldige avontuur in Amerika. De afgelopen 5 maanden waren een geweldig avontuur waarin ik niet alleen een enorme carrière 'boost' heb meegemaakt maar waarin ik ook enorme persoonlijke groei heb ervaren. Dit alles was nooit mogelijk geweest zonder de geweldige steun van de A.S.C. Academy. Ik wil jullie hartelijk bedanken voor de enorme kans die jullie mij gegeven hebben. Of zoals ze in Amerika zeggen: *Thank you for helping me chase my dreams!*

